Sheboygan Nieuwsbode.

EENDRAGT MAAKT MAGT

J. QUINTUS & E. VERBURG, Uitgevers.

ABONNEMENTS-PRIJS.

Voor 1½ jaar	$ 2,00.
Voor een jaar	– 1,50.
Voor zes maanden	– 1,00.
Voor drie maanden	– 0,50.

Alles volstrekt in vooruitbetaling.

MOTTO:

De taal, die zalige ouders spraken,
Zal die een deugdzaam kind verzaken?
Neen, Broeders! Landgenooten! neen!
Reeds snoeren ons de hechtste banden,
Leest slechts de taal der Nederlanden,
En niets rukt ooit dien band van een!

Verschijnt eenmaal per week.

PRIJS DER ADVERTENTIEN.

Voor een jaar, niet boven de 5 regels	$ 5,00.
Boven 8 tot 16 regels, voor de eerste plaatsing	– 1,00.
Voor 8 regels of minder, dito	– 0,50.
Voor elke volgende plaatsing	– 0,25.

Brieven en ingezonden stukken franco.

3de JAARG. NO. 6. DINGSDAG, 3 FEBRUARIJ 1852. NO. 110.

Eenig orgaan der Nederlanders in Noord Amerika, aan het nieuws, den toestand en de belangen van het Oude en Nieuwe Vaderland gewijd.

Berigten van Europa.

NEDERLAND.

'S GRAVENHAGE, 12 Dec. Heden heeft het prov. geregtshof in Zuid-Holland uitspraak gedaan in de zaak van *Frederik Rudolph Frebus*, laatstelijk lakkei bij de hofhouding van Z. K. H. Prins *Frederik der Nederlanden*, beschuldigd van poging tot moord op den hoffourier *Pabst*. Het hof heeft den beschuldigde te dier zake schuldig verklaard aan poging tot moedwilligen doodslag *(meurtre)* met voorbedachten rade begaan, dat is poging tot moord *(assassinat)* en veroordeeld tot de straf des doods door middel van ophanging aan eene galg, uit te voeren binnen de stad 's Gravenhage.

— Door circa driehonderd geachte en gegoede ingezetenen van Leiden van onderscheidene geloofsbelijdenis is een rekest aan Z. M. den Koning ingezonden, ter zake der verijdelde schikking tusschen de regering der stad en den breeden kerkeraad der Ned. Hervormde gemeente aldaar.

'S GRAVENHAGE, 29 Dec. Bij Koninklijk besluit van gisteren *(Staatsblad* no. 166*)* wordt het beheer en beleid der algemeene of rijkspolitie op nieuwe grondslagen bevestigd en de dienst van dezen nieuwen tak van bestuur over alle deelen des rijks op eenparigen voet geregeld, en in overeenstemming gebragt met de beginselen voor de gemeentepolitie, vastgesteld bij de wet van den 29sten Junij 1817. Dit besluit behelst 20 artikelen. Het gezag over de algemeene of rijkspolitie berust bij den minister van justitie. Voor het beheer daarvan wordt het rijk in vijf distrikten verdeeld: het eerste omvat Noordbrabant en Limburg, het tweede Gelderland en Overijssel, het derde Zuidholland en Zeeland, het vierde Noordholland en Utrecht, het vijfde Friesland, Groningen en Drenthe. Voor ieder distrikt benoemt de Koning zoodra het belang van 's rijks dienst dit vordert, een directeur van policie, wijst de standplaats aan en verandert die naar omstandigheden. Zij genieten eene bezoldiging van minstens *f* 2000 en hoogstens *f* 3000, en bovendien voor bureaukosten, mede van Staatswege, minstens *f* 300 en hoogstens *f* 1000. Zij zijn belast met het beheer en beleid der genoemde politie, in den dienstkring waarnaar zij zijn aangesteld, wakende voor de handhaving van de wetten, reglementen van algemeen bestuur, voor de rust en veiligheid van den Staat, de bescherming van personen en goederen, enz. Alle ambtenaren van rijkspolitie staan onder de bevelen des directeurs van politie van het distrikt.

Nog behelst het besluit de overgangsbepaling, dat de Koning zich voorbehoudt in die provincien, waar het algemeen belang de dadelijke aanstelling van directeuren van politie niet vordert, met de bovengemelde verrigtingen tijdelijk zoodanige regterlijke of politieambtenaren te belasten, als bevonden zal worden te behooren, zoo mede om op zoodanige punten, waar de dienst zulks mogt behoeven, van 's rijks wege bijzondere politieambtenaren aan te stellen.

— De regering heeft besloten de miliciens, na eenmaal in den wapenhandel te zijn geoefend, *in gewone tijden*, niet weder op te roepen.

— Den 17den Dec. is door den minister van financien en den Belgischen gezant bij dit hof, als gevolmagtigden der wederzijdsche regeringen, eene overeenkomst tot regeling der aangelegenheden van de brievenpost tusschen de Nederlanden en Belgie gesloten.

— Gisteren heeft de Hooge Raad, uitspraak doende op de incidentele vordering in de zaak van den heer *C. J. Enthoren* tegen de Erven van Z. M. Koning *Willem II*, de firma *L. J. Enthoren en Co.* in vrijwaring geroepen. Eerlang verwacht men thans de pleidooijen over de zaak ten principale.

— Ten gevolge van het niet tot stand komen der aangegane schikking, is gisteren door den procureur *van den Burgh* bij den hoogen raad aangedrongen op het nemen eener beslissing in de aanhangige zaak van heeren regenten van het huiszittenhuis en diakonie-armen te Leiden. Dien ten gevolge is de conclusie van het openb. ministerie in deze zaak bepaald op den 2den Januarij 1852, wanneer door partijen hare conclusien moeten worden herhaald.

— De vestingen Coevorden, Bourtange en Langakkerschans worden geheel verlaten. De vestingen Breda, Bergen op Zoom, Maastricht en Venlo zullen in staat van verdediging blijven, naar mate het belang des lands dit vereischt, en met inachtneming van mogelijke bezuinigingen.

— Ingevolge aanschrijving van den minister van binnenlandsche zaken aan de commissarissen des Konings in de provincien, worden deze uitgenoodigd, om de rustende schutterijen naar behooren op het papier in orde te doen houden, en zoo zij dit ter eeniger plaatse niet mogten zijn, dezelven onverwijld in orde te doen brengen.

— De waarheid van het sedert eenige dagen geloopen hebbende gerucht, dat vier ligtingen der Nationale Militie onder de wapenen zouden worden opgeroepen, is, tot dusverre, niet gebleken. Tot verspreiding van dat gerucht zal, waarschijnlijk, hebben aanleiding gegeven eene, bij de legerkorpsen van het dep. van oorlog ontvangen aanschrijving tot opmaking en inzending van staten der miliciens van eenige ligtingen, ten einde, wanneer de noodzakelijkheid daarvoor mogte ontstaan, dadelijk tot de oproeping zoude kunnen worden overgegaan.

AMSTERDAM, 12 Dec. Door het prov. geregtshof in Noord-Holland (in raadkamer vergaderd) is de openbare teregtstelling bevolen van *Jan Slotboom*, ter zake van doodslag met voorbedachten rade en verraderlijk begaan, voorafgegaan of gevolgd door diefstal op den openbaren weg (in de Kalftjeslaan), en zulks na reeds bevorens ter zake van misdaad tot onteerende straffen veroordeeld te zijn geweest.

Van den 14*den*. Naar men verneemt, heeft de Koning de betrekking van scheidsman aangenomen, welke Z. M. door Frankrijk en Spanje is opgedragen, betreffende het tusschen beide de Staten nog hangend geschil, wegens schadevergoeding ter zake van in het jaar 1823 aangehouden schepen.

AMSTERDAM, 16 Dec. De openbare teregtstelling voor het prov. geregtshof in Noord-Holland, ter zaak van *Jan Slotboom*, beschuldigd van in de Kalfjeslaan te hebben vermoord de vrouw van den broodbakker *Keller* alhier, is bepaald op den 20sten Januarij 1852.

— Men verneemt, dat onder de zeer aanzienlijke legaten, door wijlen den Bisschop van Curium bij uiterste wilsbeschikking vermaakt, er ook een is, waarbij aan de Protestantsche armen te Oegstgeest een kapitaal van *f* 5000 geschonken wordt, waarvan de jaarlijksche interessen meer dan het dubbel bedragen der som, welke de Bisschop bij zijn leven jaarlijks aan die armen deed uitreiken. *(H. B.)*

WIJK AAN ZEE, 16 Dec. Niettegenstaande er van verschillenden kant aanstalten gemaakt zijn tot de vangst van den langs dezen kust zwervenden walvisch, schijnt dezelve zich voor het tegenwoordige dieper op zee begeven te hebben.

NIJMEGEN, 9 Dec. Een door den jongsten Parijschen *coup d'etat* verbijsterde en door den drank verhitte schoolmeester uit de naburige gemeente Mook, werd in den voormiddag van helden, ten einde van zijne roes te bekomen, bij politie maatregel in het wachthuis in bewaring gesteld. Zich hier niet op zijn gemak gevoelende, ontkleedde hij zich en poogde door den schoorsteen zich een weg naar buiten te banen, hetgeen evenwel mislukte, toen hij vervolgens met goed succes het slot der buitendeur verbrak en langs den natuurlijken weg in zijnen natuurstaat ontsnapte. Na zich eene wijl onder den toevloed eener groote menigte van beider sexen, in paradijs-costuum, op het voornaamste punt der stad, gratis aanschouwelijk te hebben gesteld, werd de socialistische wildeman andermaal door de policie ingepakt en naar eene betere bewaarplaats geleid. *(H. B.)*

'S HERTOGENBOSCH, 17 Dec. De rampvolle en onzedelijke wateroorlog is wederom begonnen; wanneer toch zullen de daden van geweld, door de bovengelanden doorgaans uitgeoefend (wel is waar tot eigen behoud) door de hooge regering worden tegengegaan met het daarstellen van eene voor allen zoo noodzakelijke uitwatering? Voor eenige dagen heeft men den *Groenendijk* DOORGESTOKEN, waardoor *het land van Megen* werd onder water gezet en kwam het water zeer hoog tegen de lager liggende *Meerkade*, welke andere gemeenten van water bevrijdt, doch ook deze kade onderging gisteren *hetzelfde lot*. Daardoor overstroomen nu hier in de omstreken wederom eene massa landerijen.

UTRECHT, 18 Dec. Ons wordt verzocht, als berigt mede te deelen, dat op den 13den Dec. l.l. op de hofstede *de Bunt*, onder Doorn, bevallen is van haar *twaalfde* kind, zijnde tevens de *twaalfde* ZOON, *Neeltje van Donselaar*, huisvrouw van den landbouwer *Gerrit Legemaat*.

MIDDELBURG, 10 Dec. Verleden week werd alhier bij het provinciaal geregtshof in hooger beroep behandeld de zaak van den weleerw. heer *Hendrik Mertens*, Roomsch Katholijk pastoor te St. Janssteen, bij vonnis der regtbank te Goes veroordeeld tot eene gevangenisstraf van drie maanden, wegens het berispen van daden van het gemeentebestuur dier gemeente, in eene openbare rede op den kansel.—Het hof heeft het vonnis der regtbank voornoemd bevestigd.

RIJSWIJK, 11 Dec. De R. K. gemeente heeft eenige dagen geleden uit onbekende hand eene som van *f* 10,000 ontvangen, voor de oprigting van een gesticht voor de armen en voor het onderwijs van behoeftigen.

ZWOLLE, 20 Dec. De schelvisch, welke door de Schokkers in deze provincie wordt aangebragt, wordt thans grootendeels naar Amsterdam verzonden, alwaar zij voor Duitschland worden ingezouten.

ASSEN, 18 Dec. Op uitnoodiging van den heer burgemeester dezer stad zijn eenige handelaren en neringdoenden alhier bijeengekomen, ten einde door z. ed. achtb. gehoord te worden over de vraag, of, naar aanleiding van het Kon. besluit van den 9den Nov. j.l. het oprigten van eene kamer van koophandel hier ter stede al dan niet wenschelijk zou zijn; deze vraag toestemmend beantwoord zijnde, en ook door heeren burgemeester en wethouders het wenschelijke daarvan erkend zijnde, zal de raad alsnu moeten beslissen, of dezelve daartoe uit de stedelijke kas eenige fondsen wil disponibel stellen.

LEEUWARDEN, 11 Dec. In Friesland is wederom last gegeven tot het dooden van 14 runderen, makende met de laatstgedane opgaaf een totaal van 2988 runderen.

— Wij vernemen dat het in Engeland nieuw gebouwde ijzeren stoomschip genoemd *Harlingen*, bestemd om in het aanstaande voorjaar in de vaart tusschen de steden Harlingen en Amsterdam gebragt te worden, dezer dagen van Londen te Harlingen is aangekomen, en na een togtje naar het Vlie gemaakt te hebben, Dingsdag l.l. naar Amsterdam is gestoomd, wanneer hetzelve de overtogt in den zeer korten tijd van *vijf uur* heeft volbragt.

MEPPEL, 10 Dec. Er bestaat hier een plan om Meppel, door middel van een *groot scheepvaartskanaal*, hetwelk tevens tot eene waterleiding voor het uit Drenthe afkomende water zal dienen, langs een gedeelte der gemeente Nijeveen, Wanneperveen en het ambt Vollenhove met de Zuiderzee te verbinden, ten einde het bestaande gebrekkige vaarwater langs het Meppelerdiep te vervangen en de groote inconvenienten, die het Zwolsche diep oplevert, te ontwijken. Om dat doel te verwezenlijken, is er gisteren avond in het heerenlogement alhier, door de notabelste ingezetenen van Meppel en omstreken, eene commissie van vijf leden benoemd, bestaande uit de heeren mr. *W. J. Tonckens*, lid der Eerste Kamer en kantonregter te Meppel, mr. baron *de Vos von Steenwijk*, burgemeester van Nijeveen, *A. van der Vlies*, lid der prov. Staten van Drenthe, te Havelte; *Jacob de Jonge, jr.*, koopman, en *J. Keus*, schipper, beide te Meppel, ten einde het terrein door een deskundige te doen opnemen, enz., waarvoor dadelijk reeds een gedeelte der benoodigde gelden door inteekening is bijeengebragt. Indien deze onderneming het gewenschte gevolg heeft, dan kan zij in verband met de geprojecteerde Drentsche kanalen van onberekenbaar voordeel voor den handel en de nijverheid van deze provincien en voor een gedeelte van Overijssel worden.

(Het verheugt ons, dat men te Meppel de handen aan het werk slaat, om geene der voordeelen te verliezen, welke de gunstige ligging aanbiedt, voordeelen, die nog aanzienlijk vermeerderen zullen, wanneer het kanaal van Assen op Groningen en dat uit het bovenpand der Hoofdvaart naar de Weerdinger en Emmer Veenen eens tot stand komen; deze voordeelen zou Meppel echter grootendeels verliezen, zoo het geprojecteerde kanaal van Dieverbrug naar Steenwijk, waartegen het terrein inderdaad geene onoverkomelijke bezwaren schijnt aan te bieden, werd daargesteld. Wij wenschen dan ook, dat het onderzoek der commissie bevredigende resultaten moge opleveren, en het plan zelf den uitslag moge hebben, waarin het met overleg en volharding streven naar eene wenschelijke zaak zich dikwijls mag verheugen. *(Red. der Dr. Ct.)*

GRONINGEN, 11 Dec. Naar ons berigt wordt, heeft dezer dagen ergens in Drenthe eene zeldzame poging tot zelfmoord plaats gehad. Een gewezen scheper verliet in den vroegen morgen, terwijl het nog donker was, zijne woning, na aan zijne dochter gezegd te hebben, dat hij wilde gaan graven. De dochter, door zijn te lang uitblijven angstig geworden, begaf zich in den tuin en vond er haar vader—in den grond, met een hoop zand over zich heen. Echter kwam zij nog vroeg genoeg, om hem met behulp van anderen levend uit zijn vrijwillig graf op te halen. Als oorzaak van dezen wonderlijken inval, om zich in eigen persoon bij levenden lijve ter aarde te bestellen, wordt opgegeven, dat de man van smokkelarij werd verdacht geworden. *(P. G. C.)*

GRONINGEN, 15 Dec. Gisteren avond vierde de Hervormde gemeente met een' harer leeraren, den hoogleeraar P. HOFSTEDE DE GROOT, het feest zijner vijfentwintigjarige Evangeliebediening. Zij deed dit met dankbare blijdschap over 't behoud van den hoog vereerden man, wiens leven een onvermoeid arbeiden en strijden is voor waarheid en onbelemmerde vrijheid van geweten, en aan wien Groningens gemeente, maar ook de Nederlandsche kerk zoo dure verpligting heeft. De tekst van den hoogleeraar was 2 Cor. 3: 5—8. Vele blijken van belangstelling werden hem zoo van hier als uit onderscheidene oorden des lands gegeven. In een volgend nommer zullen wij nadere bijzonderheden melden.

— Van *Hoogeveen* wordt ons het volgende gemeld:

"De werkzaamheden aan de waterleiding van het nieuwe Drentsche kanaal worden met kracht voortgezet, daar 't werk tegen den 27sten dezer maand voltooid moet zijn, edoch de arbeiders klagen bitter dat zij zoo weinig verdienen.

"Toen het eerste gedeelte der waterlossing na gedane uitbesteding uitgevoerd werd, waren er sommigen die klaagden dat zij met hard werken slechts 40 cents daags hadden, doch het is thans veel minder, dewijl men verzekert dat er personen zijn, die slechts 15 cents kunnen maken, dat veroorzaakt wordt doordien den grond, door de hardheid van den bodem, zoo moeijelijk te verwerken is, en waarom verscheidene arbeiders het werk gestaakt hebben." *(Gron. Ct.)*

— Als eene bijzonderheid meldt men ons uit Burum, (Friesland) dat aldaar gisteren eene menigte spreeuwen zijn gezien, welke, even als in het voorjaar, hun gefluit deden hooren.

FRANKRIJK.

PARIJS, 10 Dec. De generaal *Cavaignac* schijnt na zijne inhechtenisneming begrepen te hebben, dat deze zijne positie hem niet meer veroorloofde naar de hand van mej. *Odier* te dingen; derhalve schreef hij den heer *Odier* een biljet, waarin hij verklaarde bereid te zijn, de wederzijdsch gewisselde trouwbelofte te verbreken. De familie *Odier* was echter van oordeel, dat zij thans, meer nog dan vroeger, aan den generaal verbonden was.

— De ijsselijke tooneelen van plundering die te Clamery, Auch, Mirande, Poligny en Beziers hebben plaats gehad, hebben eenen grooten indruk bij het publiek te weeg gebragt, en brengen meer dan alle redeneringen er toe bij om de sympathie voor den President te doen vermeerderen. Men zegt luide: "De President bewijst dat hij geen' steun zoekt bij de mannen der wanorde, hij bestrijdt en verslaat hen, waarom zouden wij hem niet toejuichen? ..... Maar hij houdt de magt in handen en zoo hij ons redt, geschiedt zulks niet belangeloos maar uit eerzucht....... En wat doet het er toe, of hij uit eerzucht handelt? Zal ik den man die mij redt, als ik op het punt ben te verdrinken, vragen of hij mij gered heeft uit zuivere philantropie, dan wel of hij gedacht heeft aan de premie van 25 francs? Hij heeft mij gered, ik dank hem......"

— Bij een besluit van den President der Republiek is bepaald, dat de personen, onder toezigt der hooge politie geplaatst, die zich aan eenig misdrijf schuldig maken, voor den tijd van minstens vijf en hoogstens tien jaar naar Cayenne of Algiers kunnen worden gedeporteerd. Deze maatregel is ook toepasselijk op de leden van geheime genootschappen. Tien dagen worden aan de personen, die onder toezigt der policie staan, gegeven om de stad en haar gebied te verlaten, na dien tijd zich nog te Parijs bevindende, zullen zij worden gearresteerd.

De gedeporteerden zullen in de kolonie dwangarbeid moeten verrigten; zij zijn beroofd van hunne burgelijke en politieke regten, onderworpen aan de militaire wetten, enz.

— Op eene van de barricades van de straat St. Martin werden onder anderen, drie jongens van 10 a 12 jaren door de troepen gevangen genomen. De generaal *Herbillon*, welke hierbij tegenwoordig was, liet de jongens den broek afstrijken, hun eene duchtige bestraffing *a posteriori* toedeelen en zond hen vervolgens naar huis.

— De heer *de Lamartine* moet hebben gezegd, dat de Voorzitter de Constitutie niet heeft geschonden, want dat het, volgens het staatsverdrag, hem niet vrij stond om de Wetgevende Vergadering te *ontbinden;* doch dat daarin niet werd verboden om dat ligchaam *uiteen te jagen !!!!*

— De gevangenen van Ham hebben eenige verzachting in hun lot verkregen. Thans mogen zij hunne vrienden bij zich ontvangen. Mejufvrouw *Odier* bragt een gedeelte van den dag van eergisteren bij den generaal *Cavaignac* door. De generaal heeft een paspoort geweigerd, hetwelk hem werd aangeboden, om zich naar Amsterdam te begeven, ten einde daar in het huwelijk te treden. Men spreekt nog altijd van de spoedige invrijheidstelling van den generaal, hetgeen deze vooral zoude te danken hebben aan de in het werk gestelde pogingen van Mejufvrouw *Odier*. Doch het wordt betwijfeld, of de generaal van eene vrijheid zal willen gebruik maken, welke zich niet tot alle zijne mede gevangenen op het kasteel Ham uitstrekt.

— De heer *Perier* liep langs de straten en haalde door zijnen naam, overal waar hij dien op proclamatien als lid van den staatsraad vond, een' ükschen potloodstreep. "Wat doet gij daar?" vroeg hem een stads-serjant. "Ik neem mijn' naam terug, waar ik dien vind!" was het antwoord.

De heer *de Broglie* ontving een bezoek van een lid der familie *Bonaparte*, doch gaf een belet, aldus gemotiveerd: "Ik heb de jicht; thans moet men de jicht hebben of in de gevangenis zitten."

— Te Valenciennes is, volgens den *Echo de la Frontiere*, een Hollander gearresteerd, *Voet* genaamd, van Parijs komende, en zich noemende burgerlijk ingenieur. Hij gaf op, 't laatst te Parijs gewoond te hebben, en wel in de straat Lafitte no. 1, maar vermits dit huis juist is het beruchte *Maison d'or*, uit 't welk men op de troepen had geschoten, is de reiziger tot nader order in preventieve gevangenschap gehouden.

— Te Valence heeft een zoon getracht zijne moeder te vermoorden, omdat hij haar verdacht hield het geheim te hebben verraden van de insurrectionele beweging, welke in die stad moest losbarsten. De aan het slagtoffer toegebragte wonde is doodelijk.

— De Keizer van Oostenrijk heeft aan *Lodewijk Napoleon Bonaparte* een prachtig geschenk gezonden, bestaande in eene kostbare gala-koets met 4 fraaije paarden bespannen.

— Aan den heer *Victor Hugo* is door de regering een reispas naar Nederland toegezonden.

— Men weet, dat van *Dupin* in de coup d'etat's dagen weinig werd gesproken. Een spotvogel plakte daarom het volgende billet op sommige muren:

"*Du pain perdu*, in den morgen van 2 Dec. j.l. Die het vindt zal eene goede belooning hebben. Adres aan het ex-bureau van de ex questeur & ex Wetgevende Vergadering.

— Te Rennes is eene vrouw, *Helena Jegado*, ter dood veroordeeld, wegens de vergiftiging van 43 personen, behoorende tot gezinnen, bij welke zij als dienstbode in huis was.

— De bekende *A. Dumas* heeft voor het oogenblik zijne letterkundige fabrijk te Brussel gevestigd en zal aldaar de eindelooze reeks zijner romans voortzetten.

— De heer *Thiers* bevindt zich nog steeds te Brussel, waar hij geruimen tijd denkt te vertoeven.

— De heeren *Cavaignac, Piscatory* en *Chauffour* zijn op last van den President der Republiek heden in vrijheid gesteld.

— *Eugene Sue* is uit den kerker verlost. Hij had er juist zijn leuningstoel laten komen. Buiten dien stoel kan hij niet schrijven. Men zegt dat *Sue's* gezondheid geleden heeft door het vochtig klimaat zijner cel.

GEMENGDE BERIGTEN.

— Uit Konstantinopel wordt thans de tekst medegedeeld van eenen firman, dien de Sultan onlangs over de vrije uitoefening der Protestantsche godsdienst in zijn rijk uitgevaardigd heeft. Dat stuk luidt als volgt.

Aan mijnen vizier *Mohammed*-pacha, minister van politie: "Wanneer dit mijn bevel u onder de oogen komt, dan zult gij weten, dat diegenen mijner Christelijke onderdanen, die tot de Protestantsche kerk behooren, tot hiertoe veel onaangenaamheden hebben moeten verduren, omdat zij geenen patriarch noch primas hadden, die voor hen kon zorgen. Intusschen strijdt het tegen mijn gevoel, dat eenig gedeelte mijner onderdanen, uit hoofde van zijne godsdienstige geloofsbelijdenis, in zijne vrijheden verkort zou worden. Opdat nu deze Protestanten eene gemeente met gelijke regten als de overige zouden uitmaken, is het mijn wil, dat zij zelven uit hun midden een persoon kiezen, om hun opziener te zijn en zich tot de politie in verband te stellen. Het is de pligt van dezen opziener de gemeente-registers, de geboorte- en sterflijsten te houden; voorts moeten door zijne tusschenkomst alle aanvragen om passen, enz. aan de regering bezorgd worden. Het is mijn wil, dat de Protestanten niet in het minst bemoeijelijkt worden, en dat men integendeel niets verzuime wat strekken kan, om hen in de uitoefening van hunne godsdienst te beschermen. En wanneer het noodig mogt zijn, dan mogen zij zich, door tusschenkomst van hunnen opziener, met klaagschriften en vertoogen tot de Verhevene Porte wenden."

— In sommige goed onderrigte kringen verzekert men, dat reeds de meeste Duitsche regeringen nota's van goedkeuring aan den President der Fransche republiek gezonden hebben, in antwoord op zijne nota tot regtvaardiging van den door hem genomen maatregel.

— Het handelsverdrag door Pruissen met de Nederlanden gesloten is op officiele wijze aan de Zuidduitsche Staten medegedeeld: men verwacht dat het aldaar een gunstig onthaal zal vinden, uithoofde van het nieuwe vertier, dat daardoor voor vele handelsartikelen wordt geopend.

— Men houdt zich ernstig bezig met het plan eener onderzeesche telegrafische gemeenschap tusschen Engeland en Ierland. Daartoe zouden 60 mijlen kabel benoodigd zijn; dat is driemaal zooveel als tusschen Dover en Calais.

— Bij Lloyd is over Maltha dd. 8 Dec. het ontzettende berigt ontvangen van eene vreeselijke ramp, door twee vervaarlijk groote waterhozen op het eiland Sicilie te weeg gebragt, waardoor huizen, boomen, menschen en vee met onweerstaanbare kracht werden opgeligt en een eind verder neder gesmeten. Te Castellamare werd de halve stad vernield, omtrent 200 ingezetenen in de zee geworpen en verscheidene schepen met hunne bemanning in den afgrond geslingerd. Het verlies aan menschen alleen wordt op ruim 500 gesteld.

Nederlandsch Kerknieuws.

— Ds. *H. W. A. Verhoeff*, pred. te Vilvoorde, heeft de beroeping naar de Hervormde gemeente te Zuid-beijerland aangenomen.

— Te Thesinge (Groningen) is tot herder en leeraar der Chr. Afg. gemeente beroepen de weleerw. heer kandidaat *J. Wind*.

— Te Westergeest (Friesland) is tot herder en leeraar der Chr. Afg. gemeente beroepen ds. *J. Beijer*, pred. te Dokkum.

— Te Gorinchem is tot herder en leeraar der Chr. Afg. gemeente beroepen ds. *H. Wiesma*, pred. te Kapelle.

— Uit het bevorens gemaakte zestal is door de broederschap der Doopsgezinde gemeente te Rotterdam geformeerd het volgende drietal: dd. *S. Hoekstra Bzn.* te Akkrum, *P. Brouwer*, te Gorredijk, en *D. Harting*, theol. doct. te Enkhuizen, en daaruit door den kerkeraad beroepen ds. *Hoekstra, Bzn.*, te Akkrum.

— Bij de Chr. Afg. gemeente te Lippenhuizen is met algemeene stemmen tot herder en leeraar beroepen de weleerw. heer *F. Hulst*, proponent in Drenthe.

— Ds. *J. Beijer*, pred. bij de Chr. Afg. gemeente te Dokkum, heeft voor de op z.eerw. uitgebragte beroeping naar Ezinge en Thesinge bedankt.

DE NIEUWSBODE.

SHEBOYGAN, WIS.

J. Quintus, Redacteur.

DINGSDAG, DEN 3 FEBRUARIJ 1852.

☞ Een kruisje (†) achter den naam eens geabonneerden beteekent dat zijn tijd van inteekening is afgeloopen. Men gelieve dit in gedachten te houden, daar dit blad niet meer zal gezonden worden aan diegene, die hunne inteekening niet door vooruitbetaling vernieuwen.

VERHANDELINGEN

der op den 22 Jan. 1852 te Sheboygan gehoudene

Sheboygan County

HAVEN CONVENTIE

De Conventie werd georganiseerd door de benoeming der volgende bestuurders.

President.—Silas Steadman, van Sheboygan Falls.

Vice Presidenten.—Henry Chase, van Sheboygan, Wm. Robinson, van Sheboygan Falls; A. G. Dye, van Lima; J. Preston, van Lyndon; John W. Taylor, van Quitquioc; Roger Cary, van Mitchel; August Port, van Herman; Julius Wolf, van Rhine; Levi Pond, van Wilson; R. C. Brazleton, van Scott; P. Zonne, van Holland; Jonathan Stoddard, van Greenbush.

Secretarissen.—H. N. Smith, van Quitquioc; C. E. Morris, van Sheboygan; C. Adolphi, van Sheboygan; P. Souffrouw, van Holland. De verschillende towns waren vertegenwoordigd door de volgende afgevaardigden, die in de respectieve town–conventies verkozen waren, en waarvan wij, ter bekorting, slechts de onderstaande mededeelen:

Sheboygan.—Mass–Delegatie.

Sheboygan Falls.—C. D. Cole, J. Keller, S. T. Jackson, J. N. Jerome, H. Mead, J. Little, benevens een groot aantal als eene mass–delegatie.

Wilson.—L. Pond, G. Zimmerman, G. W. Weeden en W. Ayres.

Lima.—J. D. Gibbs, I. R. Muller, S. Robert, A. G. Dye, J. D. Parish, R. Wheeler, J. Johnson, J. Neal, T. Currier, D. Gilbert en R. Martin.

Holland.— W. Higby Jr., E. B. Wood, S. Burr, P. Zonne, P. Souffrouw, D. Graham, J. Johnson Jr. A. Stokdijk, H. Spring, H. J. Boland, P. Zufelt, en C. Blom.

H. N. Smith stelde de volgende besluiten voor, welke aangenomen werden:

Besloten, dat de in deze conventie vertegenwoordigde verschillende towns ieder eene stem zullen mogen uitbrengen op de door de commissie aangebodene besluiten.

Besloten, dat eene Commissie van veertien, bestaande uit drie van Sheboygan en een van ieder der andere towns, verkozen worde, om der Conventie eene orde van zaken en besluiten voor te leggen.

Besloten, Dat genoemde commissie door de afgevaardigden van iedere town verkozen worde.

De volgende afgevaardigden werden onder bovenstaande besluiten tot eene commissie benoemd:

Voor Sheboygan—A. P. Lyman, J. Schrage en Warren Smith.
„ Sheb. Falls—Chas. D. Cole.
„ Lyndon—Luther Witt.
„ Rhine—Herman Krouse.
„ Holland—Pieter Souffrouw.
„ Lima—John Parish.
„ Quitquioc—John Groves.
„ Scott—Reed C. Brazleton.
„ Greenbush—Sol. Lombard.
„ Hermann—August Port.
„ Wilson—Geo. W. Weeden.
„ Abbott—John P. Carl.

Staande de afwezigheid der Commissie voor Besluiten, werden de volgende afgevaardigden opgeroepen, die de Conventie over het onderwerp eener Haven toespraken, nl.: John W. Taylor, H. C. Hobart, E. Fox Cook, F. Krackenberger, A. G. Dye, John Sully, G. N. Lyman, E. Bixby, J. N. Jerome en S. Lombard. De Commissie voor Besluiten rapporteerde door haren voorzitter John Groves als volgt:

De commissie, door u met het ontwerpen eener volgorde van zaken en der Besluiten, ter overweging van de Conventie, belast, wenscht het volgende te berigten:

Dat zij de hun opgedragene zaak overwegen hebben en stellen de volgende resolutien voor:

Besloten, dat Sheboygan County eene Haven bouwe, aan de monding der Sheboygan rivier.

1. *Besloten*, dat deze Conventie eenparigljjk de Legislature dezes Staats petitioneren zal, om eene Acte te maken welke zeven commissarissen, onder de inwoners dezer county benoemt, die door genoemde acte tot een ligchaam geconstitueerd worden, met het doel om eene haven aan den mond der Sheboygan rivier, in de town Sheboygan, te bouwen.

Dat gezegden Commissarissen, ten einde deze haven te bouwen, magt verleend worde om eene leening te sluiten van $10,000 op het crediet van het dorp Sheboygan, voor een term van niet minder dan vijf en niet meer dan twaalf jaren, en om in naam van het dorp schuldbekentenissen uit te geven voor genoemde som gelds.

2. *Besloten*, om eene andere leening van $20,000 aan te gaan op het crediet der county van Sheboygan, voor eenen term van niet minder dan vijf noch meer dan twaalf jaren, en in naam dier county voor gezegde som gelds schuldbekentenissen uit te geven.

Dat voornoemde acte het den Raad van Supervisors, of zoodanige andere beambte of beambten, die wettiglijk geregtigd zijn om belastingen in genoemde county te heffen, ten pligt zal maken, om eene jaarlijksche belasting op al de belastbare eigendommen in gezegde county te heffen, en door dezelfde beambten en op dezelfde wijze in geld te collecteren, als Staats–belastingen geheven en gecollecteerd worden, toereikend om den jaarlijkschen interest op voornoemde som van twintig duizend dollars of zooveel daarvan als door genoemde commissarissen zal geleend worden, te betalen; en dat in het jaar, voorafgaande het jaar in hetwelk het zoogeleende kapitaal of eenig gedeelte daarvan zal vervallen zijn, het de pligt der gezegde Raad van Supervisors of andere beamten wezen zal, om eene additionele belasting op al de belastbare eigendommen in gezegde county te heffen, om op meer genoemde wijze in geld te collecteren, om de vervallene som of sommen op gezegde schuldbekentenissen af te lossen.

Dat gezegde acte het ook ten pligt der Trustees van het dorp Sheboygan maken zal, om eene jaarlijksche belasting op de belastbare eigendommen, binnen de corporatie grenzen van gezegd dorp gelegen, te heffen, om in geld op dezelfde wijze te collecteren als de andere dorps–belastingen gecollecteerd worden, toereikend om den jaarlijkschen interest op gezegde som van $10,000 of zoo veel daarvan als door genoemde commissarissen zal geleend worden, te betalen, en dat het jaar, voorafgaande dat in hetwelk het zoo geleende kapitaal of eenig gedeelte daarvan zal vervallen, het de pligt van gezegde leden van den raad (Trustees) wezen zal, om eene additionele belasting op al de belastbare eigendommen, binnen gezegde corporatie grenzen gelegen, te heffen, om in geld op voorschrevene wijze gecollecteerd te worden, ten einde het kapitaal of vervallene sommen op zulke schuldbekentenissen af te lossen.

Besloten, dat A. P. Lyman, J. F. Seeley, Chas. D. Cole, Henry Stocks, R. C. Brazleton, John Groves en A. G. Dye als zoodanige commissarissen in gezegde acte benoemd worden.

JOHN GROVES, Voorzitter.

Op motie werd het verslag van de commissie door den Secretaris gelezen.

Hierop ging de conventie voor een uur uiteen. Zij vergaderde wederom des avonds ten 6 ure. De lezing van het verslag der commissie verzocht zijnde, geschiedde zulks in de Engelsche, Duitsche en Hollandsche (?) talen. Hetzelve werd aangenomen en de commissie ontslagen.

De vraag aangaande de aanneming van het verslag werd toen den afgevaardigden van elke town afzonderlijk voorgesteld, waarop hetzelve met *algemeene stemmen* door iedere en elke delegatie werd *aangenomen*. Het volgende besluit werd door H. C. Hobart voorgesteld:

Besloten, dat de commissarissen als zoodanig hunne diensten verleenen, zonder geldelijke belooning. E. F. Cook boodt de volgende resolutie aan, welke aangenomen werd:

Besloten, dat gezegde commissarissen niets dan gangbaar geld in betaling voor genoemde schuldbekentenissen aannemen, noch iets anders dan geld in de uitgaven voor de bouwing van gezegde Haven uitbetalen.

P. Souffrouw stelde het volgende besluit voor, hetwelk aangenomen werd:

Besloten, dat genoemde Commissarissen een drie maandelijks verslag hunner ontvangsten en uitgaven, en den voortgang van het werk in de County Nieuwsbladen publiceren.

De volgende voorafspraak en besluiten werden door Mr. Cook voorgesteld en eenparig aangenomen:

Aangezien, volgens de ordinantie van 1787, en de acten van het Congres den Staat Wisconsin in de Unie toelatende, het volk van gezegden Staat verboden wordt eenig tonnegeld op vreemde schepen, de verschillende havens en rivieren in gezegden Staat binnen loopende, te heffen, — en aangezien, volgens de voornoemde acten van toelating, het Congres der Ver. Staten verklaarde dat genoemde Staat *op gelijken voet* met de oorspronkelijke staten in de Unie was toegelaten, daarom

Besloten, dat, om gezegde acten van het Congres in derzelver letter en geest uit te voeren en het volk van gemelden Staat zijne constitutionele regten te geven, onze Senatoren en Vertegenwoordigers in 't Congres, van dat Congres als onze constitutionele regten eenen afstand moesten verzoeken van alle aanspraak der Ver. Staten op de publieke landerijen gelegen binnen gezegden staat, en dat dezelve verklaard worden tot genoemden Staat te behooren voor het doeleinde van *binnenlandsche verbeteringen*, de bouwing van *vrije havens* en de verbetering van bevaarbare rivieren binnen voornoemden staat. Er werd verder

Besloten, dat eene copie van bovenstaande voorafspraak en besluiten, en de verhandelingen der Conventie aan elk onzer Senatoren en Vertegenwoordigers in het Congres, en aan onzen Staats Senator en de Assembly Leden dezer county wordt afgezonden en dat deze Verhandelingen in al de nieuwsbladen dezer county gepubliceerd worden.

Hierop verdaagde de Conventie *sine die.*

SILAS STEADMAN, Pres.

H. N. Smith,
C. E. Morris,
C. Adolphi,
P. Souffrouw, } Secretarissen.

Sheboygan, 22 Jan. 1852.

Pier Vergadering in town Holland.

In eene vergadering van de inwoners der town Holland, gehouden den 28dezer, van welke de heeren P. Souffrouw en E. B. Wood tot Presidenten, en D. Graham en I. R. Muller tot Secretarissen benoemd werden,—werd de vergadering door I. R. Muller ingelicht omtrent het doel der bijeenkomst, n. l. Om te beproeven of niet door eene onderlinge vereeniging konde worden voorzien in eene behoefte welke dagelijks door ieder ingezeten werd gevoeld: *Het daarstellen eener Pier* (aanlegplaats voor schepen) *aan onze kust en het bouwen van een' koren-en zaagmolen.*

Hierop werd de vergadering toepasselijk toegesproken door den heer P. Zonne, en

Besloten, dat, dewijl de vergadering in de Hollandsche taal werd gehouden, alle voorstellen en besluiten door P. Zonne aan de aanwezige Amerikanen in de Engelsche taal zouden worden voorgedragen.

Besloten, dat, dewijl allen de behoefte zoowel aan eene Pier als aan een' molen gevoelen, er eene Maatschappij gevestigd en bij wijze van aandeelen het benoodigde kapitaal bijeen gebragt zal worden.

Besloten, dat er eene commissie uit 7 personen bestaande, te weten 3 Amerikanen en 4 Hollanders, worde benoemd, om de tot het vormen der maatschappij vereischte reglementen op te maken en in eene volgende vergadering voor te stellen.

Besloten, dat de heeren J. Kiezel, I. R. Muller, A. Walvoort, P. Zonne, E. B. Wood, S. Burr en D. Graham gezegde Commissie zullen uitmaken.

Besloten, dat elke deelnemer, om het even voor hoe vele actien hij deel neemt, niet meer dan eene stem zal mogen uitbrengen.

Besloten, dat de commissie haar verslag zal indienen eene week na heden om een ure, en dat de verhandelingen dezer vergadering in al de nieuwsbladen dezer county geplaatst worden.

Hierop ging de vergadering uiteen.

I. R. Muller, D. Graham. } Sec. P. Souffrouw, E. B. Wood. } Pres.

Holland, 28 Jan. 1852.

HEUGELIJKE TIJDING.

Dezer dagen is het berigt alhier ontvangen, dat de bill, Sheboygan County authoriserende om $30,000 te leenen voor het bouwen eener Haven aan de mouding der Sheboygan rivier, (zie bovenstaande verhandelingen) door de beide huizen der Legislature goedgekeurd, en misschien thans reeds eene wet geworden is. Wij achten het dorp en ook Sheboygan County in staat, en aan hunne gewilligheid tot betalen bestaat geen twijfel, om het werk voort te zetten. De eerste en voornaamste zaak is beslist, en het hangt nu van de Commissarissen af om er gevolg aan te geven. Het geld kan ongetwijfeld gereedelijk verkregen en het werk onmiddelijk aangevangen worden, terwijl bij goed beleid en des Heeren zegen onze rivier eene schuilplaats voor de schepen kan aanbieden, eer een andere winter ons bezoekt. Vrienden van vooruitgang, wij wenschen u allen en ons zelven geluk met het goede vooruitzigt dat voor ons is.

☞ De verhandelingen onzer Wetgevende Vergadering te Madison, zijn tot dus verre van weinig algemeen belang. Eenige bills zijn goedgekeurd, en wel onder anderen de bill, waarbij Manitouwoc het regt verleend wordt geld te leenen tot het bouwen eener haven; die, waarbij het charter van den Fond du Lak en Sheboygan Spoorweg veranderd wordt, is in overweging.

Onder de vele petities welke de Assembly aangeboden werden, behoort die van J. Quintus en anderen, met betrekking tot het drukken der Constitutie en zekere wetten in de Hollandsche taal.

Door den Senaat en de Assembly werd besloten, om den gast der Ver. Staten, Gouverneur Kossuth, uit te noodigen Wisconsin te bezoeken.

Ook heeft het de leden der Assembly behaagt, twee honderd exemplaren van dit blad, de Gouverneur's boodschap bevattende, te ontbieden.

☞ Laatstleden Woensdag avond had de Hollandsche bevolking van Sheboygan het zeldzame voorregt, om Gods woord in hunne moedertaal te hooren verkondigen, in de daartoe goedgunstig afgestane kerk van Rev. T. H. Rood, door town Holland's veel beminden leeraar, den wel eerw. heer K. van der Schuur, naar aanleiding van Lucas 12: 34. "Want waar uw schat is, aldaar zal ook uw hart zijn."

De waardige man wist door zijne taal de aandacht der kleine schare in hooge mate te boeijen, en het gesprokene scheen eenen diepen indruk op zijne toehoorders achter te laten.

☞ Wij kunnen niet voorbij, de aandacht onzer vele lezers in Pella te vestigen op de advertentie van hunnen verdienstelijken en kundigen stadgenoot, den heer J. H. Wolters. Van harte wenschen wij, dat zij het bezit van zulk een landgenoot in hun midden naar waarde zullen weten te waarderen, en dat hij voor zijne uitgaven in het kiezen van den *juisten* weg om zijne waar aan den man te brengen, vruchten moge inoogsten gelijk de beroemde Amerikaansche *Sarsaparilla- en Pille*–mannen!

Intusschen moeten wij bekennen niet te begrijpen, hoe onze landgenooten in onderscheidene steden of dorpen van Amerika eenig bedrijf uitoefenende, hun eigen belang zoo verre vergeten kunnen, dat zij, door middel van den Nieuwsbode, niet meer de gelegenheid te baat nemen, om wekelijks hunnen persoon, hun huis of hunne waren voor het publiek gebragt te zien, daar de kosten zoo gering zijn. Zie onze termen aan het hoofd of boven het Engelsche gedeelte dezes blads.

Beeren! Een in town Herman, Sheboygan County, wonende Duitscher ging verledene week door eene moeras [*swamp*] met eene bijl op den schouder om hout te gaan hakken. Eensklaps ziet hij een vreesselijk dier eenige schreden voor hem, en zonder te weten wat het was, gaat hij hetzelve uit nieuwsgierigheid achterna, tot dat het in een' hollen boom klouterde. Terwijl de beerin [dit was het, vergezeld van twee jongen] hare tanden toonde, hakte hij den boom omver, en tikte vervolgens de zwartharige moeder zoo gevoelig met zijne bijl op het voorhoofd en daarna de twee jongen, die bijna half volwassen waren, dat deze drie vreesselijke boschbewoners weldra dood voor des onverschrokken mans voeten lagen. Hij bragt ze in Sheboygan en maakte er $15 van.

Instorting van een Berg.—Voor eenigen tijd stortte onder vreesselijk geraas een gedeelte van het Wald Gebergte, in Tennessee gelegen in, of liever, verzonk in den afgrond. Het gezonkene gebergte was ruim twee mijlen lang en liep in gelijke rigting met den bergketen. Op dezelfde plaats, waar zich voor weinige dagen nog een majestueus bosch met hemel hooge boomen verhief, gaapt thans een ontzettende afgrond van ongeveer 60 voeten breedte en onpeilbare diepte. De grootste reuzen des wouds zijn daarin verzonken, zonder dat zelfs het geoefendste oog de toppen der boomen in de zwarte diepte ontdekken kan. Ongehoorde groote rotsblokken, die misschien sedert duizende jaren bedekt lagen, zijn uit hunne legplaats losgerukt en ontbloot. Het schijnt alsof de grondslagen des bergs verschoven zijn.

☞ Uit alle gedeelten der Unie vernemen wij de treurigste berigten over de uitwerking der buitengewoon strenge koude, die wij in de laatste helft van Januarij gehad hebben. In de groote oostelijke steden, voornamelijk in New-York, moeten de arme lieden bitter geleden hebben. Zelfs in New-Orleans, waar sneeuw eene zeldzaamheid is, heerschte eene nijpende koude. Niet wijd van St. Louis werden de lijken eener vrouw en twee kinderen—waarschijnlijk eene ongelukkige moeder met hare kleinen, aan den weg als offers der koude gevonden.—Hier in Sheboygan toonde zich de koude in onderscheidene karakters; thermometer van 5 tot 25 graden beneden nul. Thans is het weder gematigd, doch de sneeuw ligt overal een voet, op sommige plaatsen wel drie voet hoog.

☞ Men begroot het getal gedoodde en nog te dooden varkens in Cincinnati, gedurende dezen winter op ruim vijf maal honderd duizend.

Ingezondene Stukken.

RUSTDAG.

Op velerhande wijzen hoor ik spreken en schrijven over het vierde gebod van de wet des Heeren; om al die geschillen uit te pluizen, welk behandeld worden, rakende den oorsprong, aard en het wezen van den Ouden Sabbat, acht ik overbodig;—laat ons alle twist daarover afsnijden en elk de vrije keuze van zijn gevoelen latende, het daarop toeleggen waarin alle Godgeleerden in gevoelen overeenkomen. *Namelijk:* dat de dag des Heeren, die in de plaats van den Joodschen Sabbat gekomen is, moet geheiligd worden. Echter niet met de Joodsche strengheid, waarvan de Christenen ontslagen zijn; het staat bij elk vast, dat de eerste dag der week zoo niet op een uitdrukkelijk bevel, ten minste door het voorbeeld van Christus en zijne Apostelen aan de Goddelijke dienst op eene plegtige wijze is besteed.

Die derhalve zich hieraan onttrekt en van dezen pligt ontslaat, die toont daardoor dat hij zich niet leiden laat door Christus Geest en hij den naam van Zijn discipel onwaardig is.

De Christelijke Kerk heeft dezen dag standvastig en op eene meer plegtige wijze willen toewijden, zoo aan de gedachtenis van Christus opstanding op den eersten dag der week en invoering door Hem van eene betere huishouding, als aan heilige zamenkomsten der Christenen op dien dag, tot onderlinge en openbare stichting en opbouwing in hun geloof, met waarneming van Godsdienstige oefening met de huisgenooten.

Die derhalve deze pligten niet vaardig en blijmoedig op zich neemt, niet godsdienstiglijk vervult, die maakt zich hierdoor kenbaar een onwaardig lidmaat der Christelijke kerk te wezen, wien geen deel of lot toekomt in de gemeenschap der Heiligen.

St. Louis. J. den HARTOG.

☞ Bovenstaande is "kort en krachtig," en vriend den Hartog zegt onzes inziens meer in deze, wenige regelen, dan wel plaats vond in artikels van kolommen lang. Wij bevelen zijnen raad een ieder ter behartiging aan, en omhelzen volgaarne zijn gevoelen, dat het verre weg het beste is om alle twist tusschen *sabbat* en *anti-sabbat* mannen [althans in ons blad] af te snijden, aangezien wij geene toenadering van partijen te gemoet zien en men zoo goed zou kunnen aanvangen om doopsgezinden tot den kinderdoop over te halen, welke strijd, zoo ooit beslist, misschien tot in de volgende eeuw duren zou.

Holland, Mich., 5 Jan. 1852.

Vriend QUINTUS!

Ik verheug mij het blijk van uwen voorspoed in de vergrooting van uw blad te zien, en vertrouw dat gij door de toeneming uwer inteekeningslijst daarvoor rijkelijk zult beloond worden.

Gij hebt ook eene andere groote verbetering daargesteld, hetwelk den invloed en de nuttigheid van uw blad zal verhoogen. Ik bedoel uwe kolommen in het Engelsch. Ofschoon het zeer prijselijk is, dat de Hollanders hunne moedertaal beminnen en zich eene bekendheid met dezelve in hare zuiverheid onder hunne kinderen ten doel stellen,—zij kunnen echter de noodzakelijkheid van eene grondige kennis der Engelsche taal niet ontwijken.

Ervaring leert, dat elke poging welke tot dus verre gemaakt werd, om Amerikaansche gewoonten en de Engelsche taal van uit Europeanen bestaande Kolonien in de Vereenigde Staten uit te sluiten, of mislukte of den vloek laadde op diegenen, die in deze poging slaagden.

Met welk doel verhuisdet gij naar Amerika? Iedereen zal antwoorden, "om in de zegeningen van een vrij gouvernement te deelen."—Welnu, het is u onmogelijk om ten vollen in de zegeningen onzer instellingen en regering *te deelen*, zonder eene kennis van de Engelsche taal en eene volkomene inlijving met het Amerikaansche volk.

Totdat deze uitkomsten verkregen zijn, zult gij in meerdere of mindere mate de prooi wezen van bedriegers en demagogen, die eene oppervlakkige kennis van uwe taal bezittende, een voorwendsel maken zullen van veel achting voor Hollanders en afkeer van Amerikanen,—het masker onder hetwelk zij u naar hunne baatzuchtige oogmerken buigen kunnen. Gij kunt u alleen met andere burgers van dit land in handels- en politieke zaken op gelijken voet stellen, door eene grondige kennis van deszelfs taal, wetten en gewoonten. En is er iets vernederends of verlagends in gelegen, door uwe nationaliteit aan de onze te voegen en de onderscheidende benaming van *Hollanders* in den gewonen naam van *Amerikanen* te verliezen?

Wie, en wat zijn het Amerikaansche volk?

Zijn zij een verschillende volksstam, met welke eene zoodanige ineensmelting eene vernederende uitdooving uwer nationaliteit zoude bevatten? Voorzeker niet. Amerika is de algemeene grond op welken de beste harten aller volksstammen en landen (met smart moeten wij een volksstam [Negers] uitzonderen) te zamen komen op eenen voet van volkomene gelijkheid en in goede verstandhouding.

De Amerikaan van heden, was welligt de Franschman, de Hollander of de Duitscher van gisteren.

Treedt onze wetgevende kamers, onze regtshoven en onze predikstoelen binnen, en daar zult gij de vertegenwoordigers vinden van bijna alle volken der aarde.

De poging om alle gemeenschap met Amerikanen en de middelen ter verkrijging eener kennis hunner taal af te snijden, kan slechts uw volk verlagen, indien gij slaagt en er in voortgaat. Wenscht gij uwe jongelingen en jonge dochters voor immer "houthakkers en waterdragers" in dit land te doen blijven? Is het beter om hen slechte ondergeschikte betrekkingen te doen bekleeden, dan alle zaken en al de beroepen des lands voor hen open te stellen?

Indien gij het eerste verkiest, houdt hen van Engelsche scholen af; laat Engelsche boeken en nieuwsbladen voor hunne oogen verzegeld blijven, en bepaal hunne gedachten stiptelijk tot den engen kring hunner eigene kerk en volk!

Veel meer konde aangaande dit onderwerp goedschiks gezegd worden, maar ik vrees uwe vriendelijkheid in het verzoeken van zoo veel ruimte in uw blad reeds misbruikt te hebben. H. D. P.

☞ Bovenstaande zijn de wel gegronde aanmerkingen op eene onder onze landgenooten vaak heerschende gewoonte met betrekking tot Amerikanen en de taal dezes lands, van eenen Amerikaan, wien, wij vertrouwen het, het welzijn der Hollanders ter harte gaat. In een volgend nommer zullen wij hem weer laten spreken, en hopen nog menig malen daartoe in de gelegenheid gesteld te worden.

Millard Fillmore, President der Vereenigde Staten van Amerika.

Aan allen wien het aangaat:

Voldoend bewijs ontvangen hebbende dat G. van Steenwijk benoemd is tot Consul der Nederlanden voor den Staat Wisconsin, te resideren in Milwaukie, erken ik hem als zoodanig en verklaar hem vrij om zulke functien, gezag en privilegien uit te oefenen en te genieten, als aan de Consuls der aanzienlijkste natien in de Ver. Staten zijn toegestaan.

Ten blijke waarvan ik deze letters heb doen kenbaar maken, en het zegel der Ver. Staten daaraan hechten.

Gegeven onder mijne handteekening in de stad Washington, den 8sten Januarij van het jaar onzes Heeren 1852, en het zes en zeventigste van de Onafhankelijkheid der Ver. Staten van Amerika.

L. S.

MILLARD FILLMORE.

Door den President:

Daniel Webster, Sec. van Staat.

— Het laat zich aanzien dat onze Legislature eene Drank Wet zal aannemen, zoonls die van den staat Maine. Eene goede troost!

— Onze telegraaf slaapt den winterslaap; naar wij hooren worden goede voetgangers gezocht, die de telegrafische depeches aan de plaats harer bestemming brengen zullen!

— Een aantal Sioux Indianen bezochten Kossuth te Washington in hunne nationale kleedij. Hij groette hen vriendelijk, wenschte hun en hunnen stam het beste geluk en schonk ieder hunner een gedenkpenning als herinneringsteeken aan eenen armen banneling.

— In Providence is een kind geboren, met alle tanden in den mond.

— De Koninklijke Paketboot *Amazon*, van Southampton naar West Indie, is den 4den Jan. 60 mijlen ten westen van het eiland Sicilie totaal verbrand, met de mails, officieren, manschappen en passagiers, 150 in getal. Een en twintig passagiers wisten zich in de booten te redden.

— De eerste landverhuizers van Griekenland, 42 in getal, zijn op weg naar Californie in New York aangekomen.

— De vrije steden Hamburg, Lubeck en Bremen hebben elk eenen steen met gepast opschrift voor Washington's monument gezonden.

— De scharlaken koorts heerscht in midden Pennsylvania op boosaardige wijze. In Lucerne County werden gansche huisgezinnen daardoor weggeraapt en geheele gemeenten beweenen het verlies, door den dood onder hen aangerigt.

— De aanstaande wereld–tentoonstelling te New York zal den 15 April geopend [illegible]en. Inzendingen moeten diensvolgens [illegible] 1 dier maand ter bestemder plaatse zijn.

— De Nationale Democratische commissie heeft eene conventie te zamen geroepen voor de benoeming van kandidaten voor President en vice–President der Vereenigde Staten, om gehouden te worden te Baltimore op den eersten Junij aanstaande.

— Men gelooft dat de Oostenrijksche regering talrijke spionnen gebruikt, om de bewegingen van Kossuth in dit land te bewaken. Lola Montes schijnt er eene van te wezen.

— De Londensche policie heeft een kostelijk aandenken aan de wereld–tentoonstelling ontvangen. Zij heeft 40 lieve kinderen, die voor en na in het paleis verdwaalden en tot nog toe niet afgehaald zijn.

— Een neger te Long Island dronk voor eenige dagen eene pint brandewijn in eene weddingschap, terwijl hij reeds half beschonken was. Na gedurende vijftien minuten als dood geweest te zijn, herleefde hij en dronk vrijelijk *koud water*, doch overleed kort daarna. De lijkschouwer oordeelde dat hij om 't leven gekomen was van koud water drinken!

— Te New Orleans lag de sneeuw den 13 Jan. zes duimen hoog. Iets dat in geene 20 jaren gebeurd was.

CORRESPONDENTIE

Onzen lezers in Albany, N. Y., wordt berigt, dat door het vertrek des heeren Beckers, de heer D. Wassersbach zich vriendelijk aangeboden heeft om het agentschap voor ons blad in die stad op zich te nemen. Als zoodanig gelieve men in Albany ZEd. te beschouwen en onze vrienden kunnen zich dus voor den Nieuwsbode of advertentien bij hem aanmelden.

— Mr. G. te Syracuse.—In banknooten per brief.

— Hebben wij ook iemand vergeten een' Almanak te zenden? Die spreke!

News-Messenger.

J. QUINTUS, Editor & Proprietor.

Issued weekly; Office nearly opposite the N.Y.Store.

$1 per Year, —in advance.

GRATIS TO OUR ADVERTISING PATRONS.

SHEBOYGAN,

TUESDAY, FEBRUARY 3, 1852.

Gov. Farwell's Veto Message.

The following are the reasons stated in Gov. Farwell's special message to the Legislature for his non-currence in the Irish Exile sympathy resolutions:

EXECUTIVE DEPARTMENT,
Madison, Jan. 27, 1852.

To the Senate and Assembly:—I have deemed it my duty to return the joint resolutions of the Senate and Assembly, of the 24th inst., expressing sympathy, on behalf of this State, for Smith O'Brien and his associates in exile, with my objections to complying with the request embraced in said last resolutions, to forward a copy of the same to the President of the United States.

I cannot but think, that the language and import of the Preamble of said resolutions, were not duly and sufficiently considered by the Senate and Assembly before the passage of the same; and if forwarded in their present form, to the President, and they are by him presented to the authorities of Great Britain, as would be necessary to give effect to this action of the legislature, they would have a tendency to injure, rather than promote the object proposed.

The language of said Preamble in my opinion, objectionable is the following, "*with no stain or dishonor to their names, except what English law makes such, (that is the loving of their native land.*")

It is certainly not true, that English law makes the "*loving of their native land*," a stain and dishonor upon the names of Irish Exiles, and such a charge, evinces a state of feeling against England, that would have an effect far otherwise, than to advance the truly humane purposes of the resolutions.

I most fully and warmly sympathize with the object contemplated, and would much regret, if anything should have a tendency to impede it.

Believing that the language of these resolutions was not sufficiently advised, and its import fully noted, I return them for your further consideration.
LEONARD J. FARWELL.

Our Harbor.—Gov. DOTY has introduced a bill into Congress for the protection of commerce on Lake Michigan, and among the items we are much gratified to perceive $10,000 for the opening of the mouth of Sheboygan River. If this bill passes, as we hope it may, it will materially help our Commissioners in pushing the work forward, which is now surely to be commenced at no distant day.

WHO IS KOSSUTH LIKE?—N. P. Willis, writing on the unfailing theme of paragraphists now-a-days, says:

Kossuth's unlikeness to any historical person has been much remarked upon.—With Washington he was nothing in common, but the *cause*. Nor in any other point does he resemble Lafayette, who was declamatory and not profound. Kosciusko is more a myth than an historical character. Kossuth reminds us of but two great men now passed away, Napoleon Bonaparte and Peter the Hermit. The former he resembles, in his magnificent genius for "handling the tools," by which mighty movements are started, controlled and directed; the latter, in his eloquence, in his power of kindling enthusiasm for an abstract principle, in his present poverty and peculiar mission among free nations, and in the kind of effort which his eloquence is likely to call forth. Three months ago, when Kossuth began to speak, as no man has spoken since the Crusades, we were as unprepared to receive his doctrine, as Europe was to march to the Holy Land, when Peter delivered his first harangue. But he has kindled such flame for liberty and international fair play, that the *people* are already with him. Anoth r year may witness a new and noble crusade, of which poor Hungary shall be the Holy Land.

THE ADVANTAGES OF PARTY.—KOSSUTH, in one of his numerous speeches at Washington, thus happily expressed the advantages which a Republic derives from the existence of two parties:

I take this for a very happy circumstance; but I know that there are two great parties, and that I believe to be a fortunate thing for the country itself, because if every man were to belong to one party there would only be a uni-lateral consideration of every question.—[Laughter.] In order to grind wheat and to make flour of it, two stones you know are necessary. [Renewed laughter.] One must rub against the other, and then comes out the flour. [Applause.] And so it is with truth—so it is with conviction. If there was only one party you would not be the intelligent people you are—would not be the people that I have seen, who take no doctrine, no principle, no assertion upon trust, and the fair words of whoever you meet; but you consider yourselves judges of doctrines and principles, and having come to a conviction, are capable of acting energetically.

☞ "My young friend," said a minister to a young man at a camp-meeting, "do you ever think of a future state?" "No, I never meddle with *state* affairs, though brother John is a politicianer." "Do you ever think of dying?" "No—but I guess our Sally did when she had the measles, for she turned all sorts o' *colors*." "Whose boy are you?" "When anybody axes you that, tell 'em you don't know."

☞ The last number of the Madison *Democrat* comes to us enlarged and improved. An evidence of well deserved success.

Progress of the West.

Since 1800, the population of the West has increased from half a million to eleven millions.—The North-West, including Western New-York, Michigan, Wisconsin, Iowa, and Minnesota, now numbers 1,401,486: the Middle West, comprising Western Pennsylvania, Ohio, Indiana, Illinois, Missouri, Kentucky, and Western Virginia, contains 5,357,600 inhabitants: the South-West—Tennessee, Alabama, Mississippi, Louisiana, Arkansas, and Texas—3,283,050.

The West, or what is usually termed the Valley of the Mississippi, contains 2,002,779 square miles, or 1,281,774,080 acres. If we subtract, say 400,000 square miles or 256,000,000 of acres drained by the Lakes and the Gulf of Mexico, there remain over 1,000,000,000 acres, or one-half of the Republic, in the Mississippi Valley.

The Milwaukie *Democrat* says: "Fifty years hence, if we progress in the future as we have in the past, the population of the Union will have quadrupled, and the Republic will contain 100,000,000 of people, and a very large portion of this population will be in the Mississippi Valley.

What a profound subject of contemplation for the philosopher, the statesman, and the philanthropist! What is to be the character and condition of these millions? How important that our successors shall be educated to understand and rightly discharge their high responsibilities!—That the moral and material, as well as material elements, should all be moulded and fashioned in accordance with the design of the Great Architect, so as to work out for them and their posterity the highest human happiness!"

Advertising.

It would seem that the benefits of a regular system of advertising must be self-evident to business men, and that in this stage of the world's progress, any recommendation to adopt it would be superfluous; and yet the practice of some of our business men—or rather of those who would be considered business men, would induce us to believe that its immense advantages are not even yet properly appreciated. Those who have tried advertising upon an extensive and liberal scale, are well aware of the surprising increase of business which results therefrom, and could not be induced to forego the assistance they derive from it. It would be as well to endeavor to persuade the miner to forsake some rich vein of gold which he had struck, and which was pouring its shining metal into his lap, and to commence digging on a barren rock, as to strive to turn a sensible business man against the system of advertising, after he had once adopted it. Every man who opens a store or shop, or factory, uses some sort of means to let the community know what he has for sale, and to extend his sales as much as possible. Some have a flaring sign, some, huge windows, others a splendid looking store, but all try in one way or another to let folks understand that their's is the place to do trading at.

In these days it has been found that the cheapest and best method to effect the desired object, is, to advertise in the papers. Not simply to give notice that Mr. So-and-So keeps a store in some street or another, or that Blank & Co. are manufacturing goods; but to state definitely and particularly the kind of business, to designate the variety of articles of which the stock consits, and to mention the price and quality, or in general terms the fact, that *this* is the place for bargains. The more liberally a man advertises, the more customers he is sure to have. Here and there you may find some old fellow, who has been for years a fixture, and whom every body once knew who manages to get along with little or no advertising, but depend upon it, this state of things can't last long, and in a very few years the shop or store of such an antiquarian will be deserted for that of him, who knows how to make use of the most approved and popular method of keeping himself and business before the people.

BED CHAMBER ADVENTURE.—A lady was awakened in the night, in Boston, by the crying of her infant in an adjoining chamber, and in order to attend to it without disturbing her husband's sleep, she, as a loving wife would do, softly drew the coverlet over him, slipped out of the sheet, and groping her way to the door, went plump into a pair of masculine arms. She very naturally felt funny, but instead of fainting, cried aloud with fright, arousing the inmates of the dwelling, all of whom, attired only in their night clothes, rushed thither to discover the undone wife and mother in the embrace of her husband, who had already been to ascertain the cause of their infant's distress, and was silently returning to bed when she ran against him.—The incident was "a capital joke," and their acquaintances who witnessed it, enjoyed a little bit of amusement at their expense and discomfiture.—We are happy to inform our readers that no serious consequences are expected to follow.

A POISONER WHO HAD KILLED 43 PERSONS — *Her trial—Singular defence.*—One of the most extraordinary criminal cases ever brought before a jury, has just been tried by the Court of Assizes of the Department of Ile-et Vilaine, in France. A servant woman was accused of having poisoned seven persons by arsenic, at different times and at different places. Although there were only seven counts in the indictment, it was proved that she had, during fifteen years, caused the death of forty-three persons by arsenic, principally her masters, and mistresses and fellow-servants, who had fallen into her hatred or dislike. In the course of time she became suspected, and the peasants believed her to have a white liver. She seemed herself to be profoundly afflicted at her apparent complicity in these deeds of horror, and often said—"How miserable I am! Everywhere I go death follows me!" The only defence set up was the peculiar phrenological developments of the miscreant's head. It was urged that the bumps of destructiveness and hypocrisy were so large that they overpowered the moral faculties, and that though it certainly was not safe to allow her to roam at large and poison every body she met, she ought not be condemned to capital punishment, her organization rendering her rather an object of pity. The jury were probably none of them Spurzheims, for they rendered a verdict of guilty, without extenuating circumstances, and the court sentenced her to death by the guillotine.

WHAT KOSSUTH WANTS.—In his speech before the democratic association at Washington, Kossuth declared:

"Gentlemen, you speak a generous word. I come not to try to engage your arms, and the blood of your hearts to fight our battles. We will fight them ourselves. [Applause.] I come not here to entangle you in any war. A nation may be so weak that it cannot achieve its battles without foreign aid; but a nation of fifteen millions of inhabitants, as Hungary is, if it is not able to fight its own forces against its own enemies—if it is not strong enough to settle its own domestic matters by its own power—it merits not to be free. The only thing we ask is to have fair play—that we may not have to fight the whole world. [Laughter and applause.] That is the only thing I desire. Let the young giant of America raise its arm and answer:—As there is a God in heaven, so there must be a law of nations on earth; and we are the first-born children of those principles on which reposes that law, and therefore we must also be the executive power of that law, and say to anybody who dares touch that law, STOP!

The New Orleans Crescent pithily remarks:—"The New Yorkers are in a bad way. They erect costly churches, which poor people cannot afford to enter, and thus obstruct their way to heaven by their love of show; and now we learn that they are removinng the obstructions at Hell Gate at the public expense! This latter passage was spoken of several hundred years ago as being 'wide,' but it seems to have been found insufficient to accomodate the increasing travel from Gotham."

WASHINGTON, Jan. 23.

SENATE.—The bill making *Land Warrants assignable*, was taken up, and the *Bill passed*; also extending the time for locating Land Warrants in Wisconsin.

Washington, Jan. 26.

Mr. Clay's health is better, and he now looks forward confidently to resuming his place in the Senate in a short time.

SENATE.—Mr. Hale presented two resolutions for the repeal of the Fugitive Slave Law, and of abolition of the Slave trade in the District of Columbia, which, on his motion, were laid on the table without being read.

Mr. Clark's resolution in favor of nonintervention was made the special order for Wednesday, Feb. 4.

PAY UP!—The Madison Argus says that a circular has been issued by the Attorney General, by direction of the Governor, notifying delinquent counties to pay up arrearages, and announcing the 2d Monday in February next as the limit of forbearance, after which suits will be commenced without delay.

☞ The French already begin to speculate on the marriage of the President of the Republic. The rumor is that one of two princesses are thought of, both of whom are nearly allied to the family of Bonaparte.—The one the Princess Marie Amelia, daughter of the Emperor Don Pedro of Brazil, and the present Duchess of Braganza; and the other the Princess Charlotte of Sweden.

☞ The Hon. R. S. Maloney, M. C. for the Chicago district, writing to one of his constituents, expresses his opinion that Kossuth will visit Chicago, if invited.

☞ The Kossuth Hat, said to be a decided improvement upon the *hard shelled* silk hats, is becoming all the rage in Philadelphia and New-York. It is made of felted wool, is soft, pliable, and allows the perspiration to pass freely from the head.

☞ The leading citizens of Boston, wear the Kossuth hat and feather.

☞ When the Library in the Capitol was in flames, and clouds of smoke were rolling out and enveloping the building, the Chief Justice of the Supreme Court appeared in his seat at the usual hour, looking quite tranquil and undisturbed. "May it please your Honor," said an officer of the Court, "will the Court sit to-day?" The Chief Justice looked up, and coolly asked if the court room was really on fire. "Not yet," was the reply.—"Then we'll sit till it is!" added the chief justice. And the Court did sit, and transacted business as usual, amid all the confusion.

☞ The true distance from New York to San Francisco, is as follows. From New York to Chagres, 2,200 miles; from Chagres to Panama, 84 miles; from Panama to San Francisco, 3,700—total, 5,984 miles.

☞ It is said that the New Emperor of all Frenchmen lately expressed himself as follows: "My life may be devided into four epochs—The first was wasted in rash enterprises; the second in the triumph over anarchy in France; the third, in reconstituting a strong government, and the pacification of Europe; the fourth, a *coup de pistolet*."

(That is, a death by a bullet.) Not unlikely.

A way to clear out visitors.—"Do make yourselves at home, ladies," said a lady one day to her visitors. "I'm at home myself, and I wish you all were."

A LITTLE AFFAIR.—A young man from Brooklyn, New York, undersentence of death by hanging, in California, asked the Sheriff on the evening previous to his execution, "I say, Sheriff, what hour of the day is that little affair of mine coming off?"

☞ The *Times* gives a report from Washington, that Mr. Hulseman has refused to dine where Mr. Webster is present, and the indications are that certain leaders of the South intend to make the Hungarian question a direct issue in the coming election.

☞ The *Ladies Repository* for January and February is at hand. This monthly, filled with choice reading matter and embellished with beautiful engravings costs only $2 a year. SWORMSTED & POWER, at Cincinnati, publishers.

MARKTPRIJZEN.

(*Wekelijks nagezien en verbeterd.*)

SHEBOYGAN, Wis. den 3den Februarij 1852.

Per Bushel.		*Per Barrel*	
Tarwe,	60 @ 65 c	Zout,	2,25 c
Rogge,	36 „ 38	Whisky, per gallon	23 c
Boekweit,	— „ —	*Per Pond.*	
Garst,	38 „ 40 c	Boter,	12 @ 14 c
Haver,	17 „ 18 c	Kaas,	9 „ 10 c
Ind. Koren,	45 c	Reuzel,	12 c
Aardappelen,	50 c	Ham,	9 c
Boonen,	75 c	Spek, [versch]	6 c
Erwten,	75 c	Vleesch, [versch]	6 c
Uijen,	75 c	Korenmeel per 100lb	1,00 c
Droogo Appels,	1,88 c		
Per Barrel.		Eijeren, per dozijn	15 c
Meel [extra]	$4 @ 4,50	Hout, per cord,	1,25 c
Spek,	—16 „ 17	Hooi, per ton,	8,00 c
Groene appels,	3,50 c	Shingles, per M.	1 00 2
Wit Visch,	5,00 c	Timmerhout, do.	$8@12

☞ 2¾ Bushel is een Ned. mud: een barrel is 196 pond, een pond is omtrent 4½ ons Ned; een cord is 128 cub voeten: een ton is 2000 pond.

MENGELWERK.

ANTWOORD OP "OUDE VRIJSTERS,"

Geplaatst in den Nieuwsbode No 107.

Wie toch zou niet met ons den wijzen Dichter prijzen,
Den waarden BILDERDIJK, wiens eernaam nimmer sterft!
O, oude Vrijers! die door hem uw beeld ziet wijzen,
Neemt toch zijn les ter hart, voor gij als Vrijers sterft.
Gij Vriend uit Michigan! hebt gij dat stuk gezonden
[Dit denk ik, daar dit vers zoo vaak uw mond ontgleed]
Telt gij dan ook met smart de dagen, uren, stonden,
Die van uw leven vlién vóór gij in 't huw'lijk treedt?
Ik weet gij ziet wel uit een' wederhelft te vinden,
En zit dan peinzend neêr, terwijl gij 't voorhoofd wrijft,
Wie waardig 't Meisje is aan wie g' u kunt verbinden;
Daar g' weet, het is niet goed, dat ge altijd vrijer blijft.
Waarom toch schreeft ge uw naam niet onder 's dichters woorden?
Misschien werd wel een' maagd bewogen door uw stem,
En het ook door dit Blad de blijde mare ons hooren:
Wel, 'k ben ook gaarn gehuwd, ik geef mijn hart aan hem!

HOLLAND, Wisc. A. J. H.

Voor den Sheboygan Nieuwsbode.

DE KLUIZENAAR.

Naar het Engelsch van PARNELL,
vrij gevolgd door H. v. E.

(*Vervolg en slot van No. 5.*)

Terwijl zij van hier wandelen, wordt de boezem des pelgrims hevig geschokt door al het ontstemmige van onzekere gedachten. Hij ziet de bedoelingen niet van de handelingen zijns reisgenoots. Het was eene ondeugd dan, en scheen eene dwaasheid hier. Het eerste verfoeijende en het laatste betreurende, gaat hij in gedachten verzonken en verbaasd over het vele en zeldzame dat hij gezien heeft voort.

De zwarte avondschaduwen verdonkeren nu de lucht en wederom hebben zij eene verblijfplaats noodig. Zij zien rond en hebben er spoedig weder een gevonden in de nabijheid. De grond om dit verblijf was goed bebouwd en in orde. Hetzelve was geheel het tegenovergestelde van de vorige en noch laag en armoedig, noch ijdel en grootsch, scheen zulks te kennen te geven het betere karakter des eigenaars, die gastvrij was om der deugd wille en niet om geprezen te worden. Derwaarts wenden nu onze reizigers hunne vermoeide beenen, zegenen het huis en groeten den huisheer. Hunnen groet gedaan met een zedig gelaat, wordt door den hoffelijken meester gehoord en dus beantwoord: Zonder een ijdel, zonder een ontevreden hart sta ik een deel af aan Hem, die ons alles geeft, van Hem komt gij, neemt voor Hem een meer vrij en matig dan kostbaar onthaal van mij aan. Hij beval de gastvrije tafel te worden gedekt. Onderen na den eten werden godsdienstige gesprekken gehouden, tot het tijd werd om naar bed te gaan, waarna het geheele gezin, door eene bel opgeroepen, zich in zijne kamer begeeft om den dag met gebeden te sluiten.

Verfrischt door de kalme rust en weder tot nieuwe werkzaamheden in staat zijnde, brak de veel leerrijke morgen weder aan. Voor dat de pelgrims afscheid namen, sloop de jongeling naar de eenzame wieg waarin een kind rustig sliep en draaide hetzelve medoogenloos den hals om; des huisheers kleine troost [O vreemde vergelding!] werd zwart, snakte en stierf. Schrikkelijke afschuwelijkheid! Hoe! zijn eenig zoontje! Hoe verantwoordigd zag nu onze kluizenaar toen dit feit geschied was. Geen hel zouden derzelfs zwarte kaken zich opsperde en blaauwe vuurvlammen uitbraakte, konde hem meer verschrikt hebben dan dit gruwelstuk hem schokte. Geheel verstomd en verbaasd wil hij vlugten, doch schrik en ontsteltenis doen hem slechts langzaam en bevend voortgaan. De jongeling volgt hem na. De landstreek lag verward met wegen en paden, een dienstknecht wees hun den weg. Hun pad werd door eene rivier afgesneden, welke men voorzigtig moest kruisen. De knecht ging vooruit langs stukken van eiken stelten tot eene brug en beneden dezelve stroomden de golven. De jongeling, welke steeds op eene geschikte gelegenheid scheen te wachten om te zondigen, naderde den niets kwaads vermoedenden gids en wierp hem in den stroom; hij valt naar onderen, komt nog weder boven, doch nu is 't voor de laatste maal.

Wilde en vonkelende woede ontvlamt de oogen des ontstelden vaders: hij verbreekt de banden der vrees en schreeuwt woedend uit: "verfoeijelijke ellendeling!"— Doch nauwelijks had hij zijn verontwaardigd hart begonnen lucht te geven, of de zonderlinge reisgenoot scheen geen mensch, maar meer dan mensch te zijn. Zijn jeugdig aangezigt werd hoe langer hoe helder; zijn kleed werd wit en golfde op zijne voeten; eene schitterende kroon van stralen bedekte zijn hair, hemelsche geuren doorwasemden de omringende lucht en vleugels met in de zon glinsterende kleuren ontplooijen hare pluimen op zijnen rug; zijn gelaat neemt eene meer hemelsche gedaante aan. Hij is een engel des lichts in al zijne majesteit.

Niettegenstaande de drift des ouden pelgrims in beroerte zulk eene hoogte bereikt had, bedaarde hij nu en zag verbaasd toe, niet wetende wat van de zaak te denken. Geheel door verwondering, kan hij geene woorden uitbrengen. De schoone engel brak nu het stilzwijgen af. Zijne stem was zoo liefelijk, zoo verrukkelijk als muzijk. Hij sprak: uwe gebeden, uw loven en danken tot God, uw van alle ondeugd vreemd leven, is in zoete herinnering opgeklommen voor den troon der Godheid. Al dat schoone, in uw leven en gedrag, wordt gansch opgenomen in onze heerlijke verblijfplaats, in de gewesten des lichts en doet een engel nederdalen om uw gemoed tot kalmte te brengen. Hiermede belast verliet ik den hemel. Kniel niet langer, ik ben uw mededienstknecht. Erken dan nu de waarheid van het Godsbestuur en laten zulke twijfelingen u niet meer verontrusten. De schepper heeft alle regt van aanspraak op al hetgene Hij gemaakt heeft, hierin bestaat het regt der Voorzienigheid. Zijne heilige majesteit gebruikt in alles middelen en tweede oorzaken om zijn doel te bereiken. Het is dus in glans gehuld en daardoor dikwijls onttrokken aan het menschelijk oog. De Almagtige stelt zijne verhevene eigenschappen daarboven te werk; uwe daden beschikt hij ook, doch uwen wil regelt het bestel der Voorzienigheid niet. De gebiedt den twijfelenden zoon dus steeds stil te zijn.

Welke vreemde gevallen kunnen meerder treffen, dan die welke gij nu met uwe verwonderde oogen hebt aanschouwd! Evenwel door dit geleerd, erken den Almagtige regtvaardig te zijn, en waar gij het Godsbestuur niet kunt ontcijferen, leer er zich vertrouwend in berusten.

De groote ijdele man, die zich steeds op kostelijk vermaak vergastte, wiens leven te werkelijk was om goed te zijn, die zijne ijveren schenktafelen met kostelijke bekers deed schitteren en zijne gasten dwong veel wijn te drinken, heeft met den beker ook de zondige gewoonte nagelaten en evenwel onthaalt hij, doch met minder ijdele praal en meer hartelijk.

De gemeene achterdochtige ellendeling, wiens gesloten deur zich nimmer bewoog uit besef van pligt jegens arme reizigers, gaf ik den beker om zijn verhard gemoed te leeren, dat de Hemel kan zegenen indien de stervelingen vriendelijk zijn jegens elkanderen. Overtuigd dat hij zulk een geschenk niet verdiend had, beschouwde hij den beker en gevoelt medelijden in zijne borst gloeijen. Gelijk kunstenaars de erts smelten, door er gloeijende kolen op te hoopen, en door welks warmte het metaal begint te vloeijen en het echte van den droesem zich afzondert, zoo ook was het hier met dat stug gemoed.

Lang had onze vrome vriend het pad der deugd bewandeld: doch nu wendde dit kind zijn hart van God af. Het was het kind van zijnen ouderdom, voor dit leefde hij angstvallig en hechtte zich weder aan het aardsche. Tot welke buitensporigheden zoude de liefde voor dit kind hem vervoerd hebben. Doch God nam het kind tot zich om den vader te behouden. Behalve aan u scheen het kind aan stuiptrekkingen te sterven. (en mij was de taak opgelegd dien slag te doen.) De arme liefkozende vader, in het stof vernederd, erkent nu, hoezeer in tranen gedompeld, dat de kastijding regtvaardig is.

Doch nu ware zijn gansche vermogen verloren geraakt, indien die valsche knecht in veiligheid terug gekeerd was: dezen nacht dacht hij zijns heeren schat te stelen en welk een verlies zou dit aan de zaak der liefdadigheid geweest zijn. Dus onderwijst de Hemel uw gemoed, nu deze beproeving over is: vertrek in vrede, onderwerp u aan de Voorzienigheid en zondig niet meer."

Op snorrende wieken onttrok zich nu de jongeling. De oude wijze stond verwonderd toen de seraf wegvloog: zoo ging het Elisa ook, toen zijn meester den vurigen wagen intrad en er mede naar omhoog snelde: de profeet staarde hem na en wenschte zoo zeer hem te volgen.

De knielende kluizenaar begon hier een gebed: "Hemelsche vader, uw wil worde gedaan op aarde, zoo wel als in den hemel!" Toen met blijdschap terugkeerende zocht hij zijne oude hut weder op en leefde verder een leven van godsvrucht en ongestoorde vrede.

Noot. Volgens *Goldsmith* is dit stuk niet van *Parnell's* vinding, en denkelijk van Arabischen oorsprong. Ook wordt hetzelve in More's Dialogues en Howel's Letters gevonden.

DE WIJSGEER EN DE VEERMAN.

Een wijsgeer stapte in eene veerschuit om over eene rivier gezet te worden. Op de overvaart vroeg de Wijsgeer aan den veerman of hij rekenkunde verstond. De man zag verbaasd op. "Rekenkunde, neen mijnheer!" Dit spijt mij, want een vierde van uw leven is verloren. Eenige minuten later vraagde hij: "Veerman zijt gij de meetkunst?" De veerman glimlachte en antwoordde: "Neen!" Wel, zeide de Wijsgeer, dan is een ander vierde van uw leven voorbij. Juist op dat oogenblik stootte de boot tegen eene rots en begon te zinken, als wanneer de veerman opsprong, zijn' rok uittrok en den wijsgeer op ernstigen toon vraagde of hij zwemmen konde!—"Neen!"— "Wel, zeide de veerman, dan is uw gansche leven voorbij, want de boot gaat zinken!"

Die Goede Oude Tijd.

De archieven van Salem, Mass., bevatten het ondervolgende:

1647. Officiele bekendmaking. Wanneer een jongeling het waagt eene jonge dochter zonder toestemming der ouders of in hunne afwezigheid toe te spreken, zoo zal hij bij de eerste overtreding met $ 5, bij de tweede met $ 10 boete en bij de derde met gevangenschap gestraft worden.

1649.—Matthew Stanley werd voor den regter gebragt, wijl hij zich de gunst van John Tarbor's dochter verworven heeft, zonder hare ouders te raadplegen: veroordeeld in eene boete van 5 dollars 2 schellingen en 6 pence.

1652.—Jones Fairbank werd voor den regter gedaagd, omdat hij groote laarzen droeg, doch werd vrijgesproken.

Statistische opgave van Wisconsin. 1851.

Woonhuizen in den Staat			56,316.
Huisgezinnen			57,608.
Blanken, mannelijk geslacht,	164,221		
" vrouwelijk	140,344		
			304,565.
Zwarten, mannelijk geslacht	365		
" vrouwelijk	261	626.	
Totale bevolking,			305,191
Sterfgevallen gedurende het jaar,			2,884
Bouwhoeven in den Staat			20,177
Fabrieken jaarlijks $500 en meer opbrengende			1,273

CANADA.

De oorsprong van het woord Canada is niet onzeker. De Spanjaarden bezochten die landstreek vóór de Franschen, en onderzochten zeer nauwkeurig of er ook goud en zilver te vinden was: teleurgesteld zijnde, zeiden zij onder malkanderen "Aca nada." (er is hier niets.) De Indianen, die op alles nauwkeurig acht gaven, leerden deze spreekwijze en hare beteekenis. Na het vertrek der Spanjaarden kwamen de Franschen, en de Indianen, veronderstellende dat deze ook Spanjaarden waren en liefst hun gezelschap willende missen, zochten hen door eene onophoudelijke herhaling van de Spaansche spreekwijze "Aca nada" te doen verstaan, dat hunnen goudkorst daar niet konde verzadigd worden. De Franschen, zoo min spaansch verstaande als de Indianen, dachten dat dit zoo vaak gebruikt wordend gezegde den naam des lands was, en gaven hetzelve de benaming van Canada, die het tot heden toe behouden heeft.

IJs in Egypte.

De bark *Samuel* kwam den 1 October te Alexandrien, in Egypte, aan, met eene lading ijs uit Massachusetts, zijnde het eerste ijs dat ooit van eenig werelddeel naar Egypte gebragt werd. Gansch Alexandrien en omliggende landstreek, zegt de brief des Kapiteins, stroomde aan boord van het schip om het bevrozene water te zien. De Pacha, de Groot Admiraal en alle voorname regerings beambten bezochten de bark en hare lading, en na hen het volk uit alle standen. Het schip was letterlijk vol menschen, zoolang er nog een stukje ijs op was. De geheele lading werd door de regering gekocht en was 48 uren na de aankomst des schips gelost.
